

KONSULTACJE

STACJONARNE DLA KANDYDATÓW DO LICEUM SZTUK PLASTYCZNYCH

odbędą się

29.05.2024 godz. 14.00 – 17.00

/na konsultacje obowiązują zapisy do dnia 27.05.2024 w sekretariacie szkoły lub tel. 25 758 47 08/

Prosimy o przyniesienie na konsultacje

RYSUNEK - STUDIUM POSTACI kartka z bloku technicznego Format A-3; ołówki różnej miękkości: B2-B6, gumka.

MALARSTWO - MARTWA NATURA kartka z bloku technicznego - Format A-3; farby wodne do wyboru: plakatówki, akryle, tempery, kubek na wodę, pędzle, paleta lub talerzyk plastikowy do mieszania farb.

UWAGI KONSULTACYJNE

Studium postaci - uwagi konsultacyjne

Jak prawidłowo narysować postać człowieka - kilka praktycznych rad.

Model. Poproście kogoś z członków rodziny aby był modelem, którego narysujecie; najlepiej w pozycji siedzącej. Studium z natury to najlepsza nauka rysowania postaci.

Materialy. Należy zacząć od przygotowania miękkiego ołówka B3 - B6; małej kartki do wykonania szkicu; oraz większej kartki do narysowania postaci. (format A-3; wielkość dużego bloku rysunkowego).

Zaczynamy od zrobienia małego szkicu, który pomoże w wykonaniu właściwego rysunku. Już na małym szkicu musimy zadbać o właściwe zakomponowanie postaci, ustalenie właściwych proporcji człowieka.

Kompozycja. Postać człowieka powinna być dobrze zakomponowana (rozmieszczona na kartce) i zajmować dużą część kartki, pamiętając by nie „obciąć nóg ani głowy” rysowanego modelu.

Proporcje to zależności wielkości poszczególnych części ciała do siebie. Człowiek ma swoje proporcje i można je ustalić odmierzając ołówkiem (którym posługujecie się przy rysowaniu) wielkość głowy a następnie zaznaczając 8 takich samych wielkości (wysokość człowieka od czubka głowy do podłoża na którym stoi).

Mierzenie proporcji i uchwycenie kierunków ołówkiem, polega na odsunięciu ołówka na wyciągnięcie ręki w kierunku modelu i przymknięciu oczu. Zobaczycie, że mierzona z odległości postać „zmieści się w wielkości ołówka”. Tak można zmierzyć proporcje i uchwycić kierunki ułożenia poszczególnych części ciała osoby, która pozuje. Pamiętajmy o proporcjach, anatomicznej budowie ciała i budowie głowy człowieka. Narysowana schematycznie postać musi być dostosowana do charakteru naszego modelu (grubszy, chudszy, mający większą głowę, lub dłuższe czy krótsze ręce itd.).

Światłocień. Narysowaną postać człowieka opracowujemy **światłocieniem** czyli stosujemy całą gamę szarości aby pokazać różnice; jego stroju, tkaniny, twarzy, rąk itd. Stosując światłocień ciemniejsze, jaśniejsze odcienie - uzyskujemy właściwe kształty człowieka, jego brylowatość – złudzenie przestrzenności na dwuwymiarowej kartce.

Martwa natura - uwagi konsultacyjne

Tematem pracy malarskiej jest martwa natura. Malujemy na brystolu o formacie A-3(format A-3 to wielkość dużego bloku rysunkowego), farbami wodnymi (akwarela, tempera, farba plakatowa bądź akrylowa).

Uwagi praktyczne. Przede wszystkim trzeba pamiętać o tym, żeby zabrać ze sobą przybory malarskie; ołówek, gumkę, farby, pędzle w różnych rozmiarach itd. Egzamin to nie jest dobry czas na eksperymentowanie, więc jeżeli do tej pory nigdy nie malowaliśmy farbami akrylowymi czy też nie używaliśmy farb w tubach to może nie należy stwarzać sobie dodatkowych trudności; lepiej wykonać pracę tymi środkami, których używamy z dużą wprawą.

Kompozycja. Martwa natura ustawiona jest w dużej sali dla dużej liczby zdających. W efekcie na pierwszy rzut oka może się wydawać, że mamy do czynienia ze stertą nieuporządkowanych przedmiotów; w rzeczywistości przedmioty te są tak dobrane, by zdający mógł niezależnie od miejsca z którego na nie patrzy zakomponować swój obraz harmonijnie i proporcjonalnie.

Nie malujemy wszystkiego. Wybieramy i komponujemy odpowiadający nam fragment całości. Staramy się uchwycić w nasz „kadr” kilka przedmiotów tak by sprawiały przyjemne, naturalnie wrażenie.

Wstępny szkic. Robimy go ołówkiem lub cienkim pędzelkiem za pomocą mocno rozwodnionej farby. Pamiętajmy, że szkic ma nam tylko pomóc „rozmieścić” malowane przez nas przedmioty na kartonie. Teraz decydujemy jak będzie wyglądała nasza kompozycja; ile będzie planów? Kilka przedmiotów w jednej linii robi dość monotonne wrażenie; lepiej gdy mamy do czynienia z przedmiotami umieszczonymi na pierwszym i dalszych planach ale bez zbytecznego natłoku.

Światło. Niby wszyscy to wiemy – bez światła niczego nie można zobaczyć. Problem polega na tym, że w patrzeniu traktujemy światło tak jak powietrze podczas oddychania. Nie myślimy o nim dopóki go nie zabraknie. Mamy już wybrany motyw, zaznaczone szkicowo proporcje i plany. Teraz trzeba zmrużyć oczy i „zobaczyć” światło. To znaczy; tak jak planowaliśmy kompozycję, tak samo musimy zaplanować na naszej pracy rozkład światła; musimy uświadomić sobie z której strony martwa natura jest oświetlona, które przedmioty stoją w pełnym świetle, a które są zacienione, które powierzchnie są jaśniejsze a które ciemne, pochłaniające. Jest to bardzo ważne ponieważ farbami wodnymi zwykle malujemy od jasnego do ciemnego albo na odwrót i poprawki korygujące światło są bardzo trudne do naniesienia.

Kolor. I w tym momencie możemy przystąpić do egzaminu z malarstwa, czyli pokazać naszą inwencję i wrażliwość za pomocą barw. Jeżeli nasz szkic został wykonany poprawnie, proporcje ustalone, światło zobaczone to możemy się czuć bezpiecznie i zacząć tworzyć obraz malarski, którego tematem będzie martwa natura.

Należy raczej upraszczać, geometryzować. Przedmioty malujemy nie jednym a wieloma odcieniami koloru, co pomoże nam uchwycić je w ciekawie oświetlonej przestrzeni. Od czasu do czasu należy spojrzeć na obraz z dystansu, czyli z odległości z której będzie oglądany.

Forma przestrzenna z papieru - uwagi konsultacyjne

Cel. Celem stosowania różnych form wypowiedzi plastycznej jest pobudzenie inwencji twórczej, kreatywności, rozwój wyobraźni, pomysłowości, zachęcanie do podejmowania nowych zadań, indywidualnych rozwiązań.

Technika. Stosowanie różnych technik wzbogaca sposób plastycznej wypowiedzi ucznia. Papieroplastyka to przestrzenna technika, której tworzywem jest papier użyty do kształtowania bryły. Papieroplastyka umożliwia przybliżenie pojęć plastycznych np. przestrzeni, reliefu, kompozycji, bryły, symetrii, asymetrii, światła i cienia.

Wykonanie. Formę przestrzenną z papieru, tworzymy korzystając z nożyczek, kleju, taśmy klejącej, zaginając papier, wyginając, sklejjąc, łącząc papier poprzez nacięcie go i przeciągnięcie przez nacięty otwór. Można tworzyć bardzo skomplikowane kształty – kompozycje przestrzenne. Jedną z części egzaminu wstępnego do LSP jest wykonanie formy przestrzennej z papieru na zadany temat.

Egzamin ustny - uwagi konsultacyjne

Egzamin ze znajomości zagadnień związanych z różnymi dziedzinami sztuk plastycznych w zakresie objętym podstawą programową kształcenia ogólnego przedmiotu plastyka dla szkoły podstawowej. Kandydat powinien mieć ogólną wiedzę na temat dziedzin sztuki : malarstwa, rysunku, rzeźby, grafiki czy architektury; powinien wymieniać najważniejsze zabytki Krakowa, Warszawy i innych dużych miast w Polsce i za granicą oraz zabytki swojej okolicy. Powinien kojarzyć nazwiska największych artystów zagranicznych i polskich (np. Leonardo da Vinci, Rafael Santi, Michał Anioł, Jan Matejko, Stanisław Wyspiański itd.) i wymieniać przykłady ich twórczości; dzieła jakie stworzyli. Pytanie może również dotyczyć ulubionego dzieła sztuki lub artysty w zakresie architektury, rzeźby, grafiki i malarstwa. Egzamin ma formę rozmowy, która pozwoli poznać ogólną wiedzę kandydata